

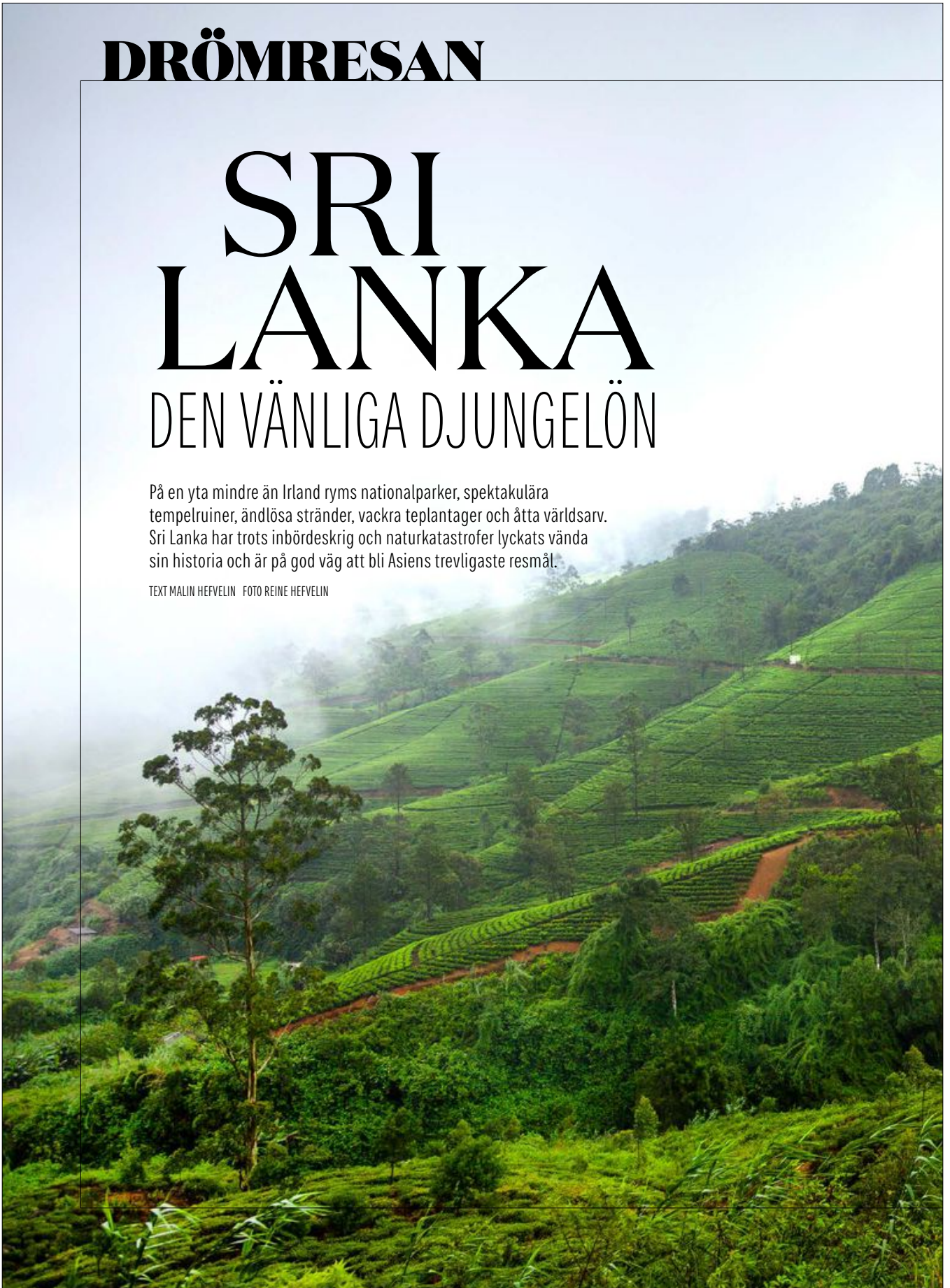
SRI LANKA DEN VÄNLIGA DJUNGELÖN

DRÖMRESAN

SRI
LANKA
DEN VÄNLIGA DJUNGELÖN

På en yta mindre än Irland ryms nationalparker, spektakulära tempelruiner, ändlösa stränder, vackra teplantager och åtta världsarv. Sri Lanka har trots inbördeskrig och naturkatastrofer lyckats vända sin historia och är på god väg att bli Asiens trevligaste resmål.

TEXT MALIN HEFVELIN FOTO REINE HEFVELIN

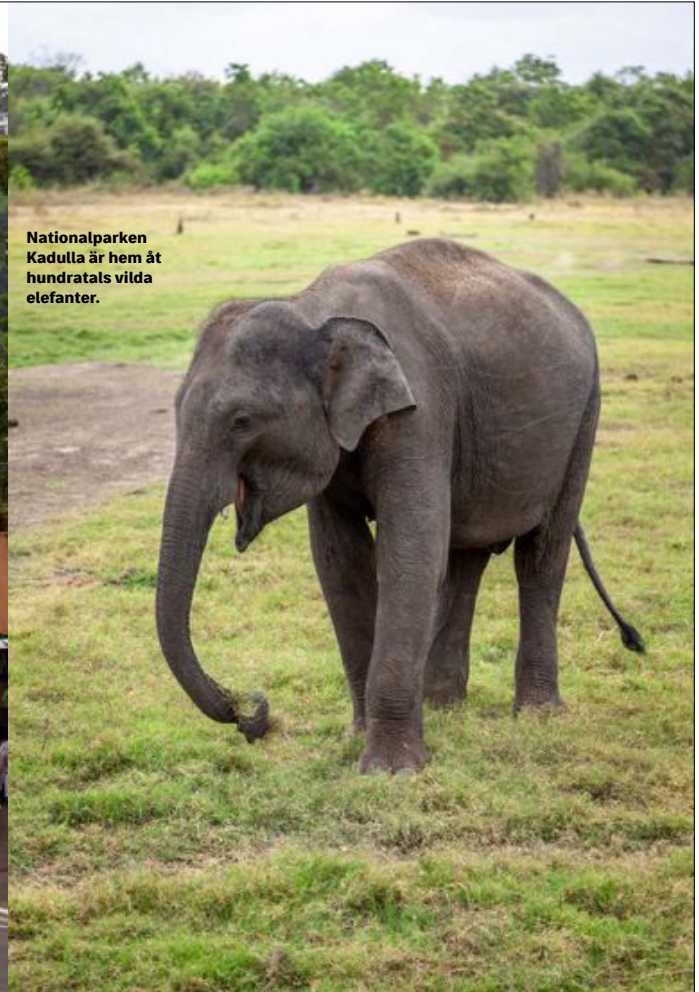

Tefälten breder ut sig över kullarna i Nuwara Eliya, känt som "Lilla England" för sin popularitet bland britterna under kolonialtiden.

Kandy är Sri Lankas näst största stad och en av buddismens heliga platser.

Nationalparken Kadulla är hem åt hundratals vilda elefanter.

Det är sen eftermiddag. Luften står nästan stilla där vi sitter uppe på jeeptaket. Framför oss står en elefanthjord som kivas, kelas och kommunicerar med varandra. Efter en stund bryter sig några unga djur ur gruppen och lunskar ner mot en sjö. Inom kort plaskar de glatt i det svala vattnet.

Vi är inte ensamma. Ytterligare ett 40-tal jeepar står i en halvcirkel på behörigt avstånd från hjorden. Men samtliga är lika tagna av att få se de vilda elefanterna som lever fritt på Sri Lankas inland. En bit därifrån står ett gäng vattenbufflar som ingen bryr sig om. De syns överallt längs vägarna, nedsjunkna i gytjiga håll.

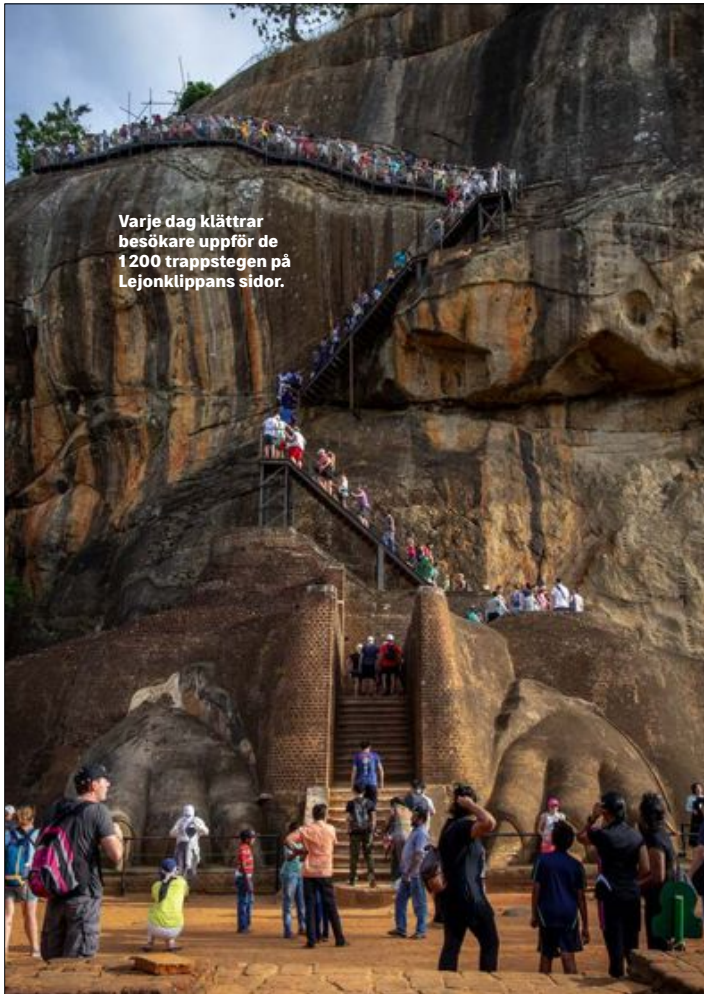
I Sri Lankas många nationalparker erbjuds safaritur med det bästa av vad Sydasiens kan uppbringa – förutom elefanter och vattenbufflar finns även leoparder, krokodiler, ödlor, hjortar, vildsvin, mungor och exotiska fåglar som kan beskådas till en bråkdel av safaripriserna i Afrika. Nationalparken Kaudulla som vi besöker är hem åt hundratals elefanter. Här är de trygga för tjuvjägare, eftersom få av hannarna utvecklar betar.

Efter att ha skakats runt i timmar på de dammiga parkvägarna är det ljuvligt att slänga sig i hotellpoolen och låta vägdammets lösas upp före middagen under bar himmel. Hotell Cinnamon Habarana ligger mitt i djungeln, och även här är djurlivet högst påtagligt. Vi hör hur ödlor, apor och mungor rör sig strax utanför restaurangens ljusradie, och cikadornas sång ljuder genom hela natten.

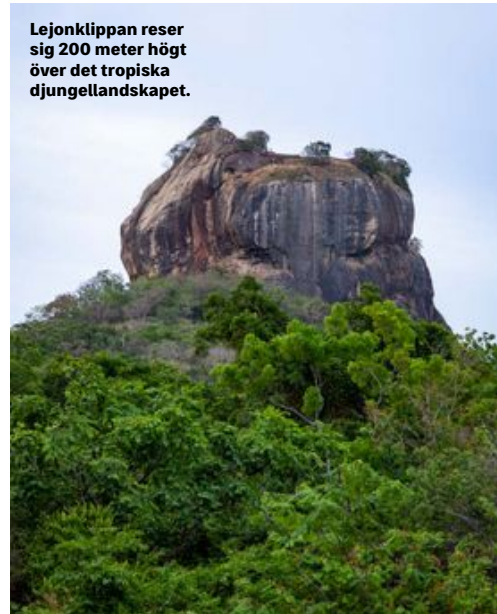
Den tårformade ön Sri Lanka söder om Indien har återigen blivit ett populärt turistmål efter ett utdraget inbördeskrig som tog slut först 2009. Här finns fortfarande stora svårigheter, det är det ingen som förnekar. I april 2019 dödades flera hundra personer i bombdåd runt om Sri Lanka. Flera kyrkor och lyxhotell var mål för attackerna där både lankeser och turister drabbades. Under en tid efter dåden avrådde svenska UD från att resa till Sri Lanka, men rekommendationen har sedan dess hävts, även om man fortsatt manar till försiktighet. Att det sedan i våras åter finns en reseavrådan till Sri Lanka beror givetvis på coronapandemin.

– Eftersom turismen är helt nödvändig för invånarna på Sri Lanka har lokalbefolkningen drabbats hårt, många hotell har bland annat

DRÖMRESAN ♦ SRI LANKA

Varje dag klättrar besökare uppför de 1200 trappstegen på Lejonklippans sidor.

Lejonklippan reser sig 200 meter högt över det tropiska djungellandskapet.

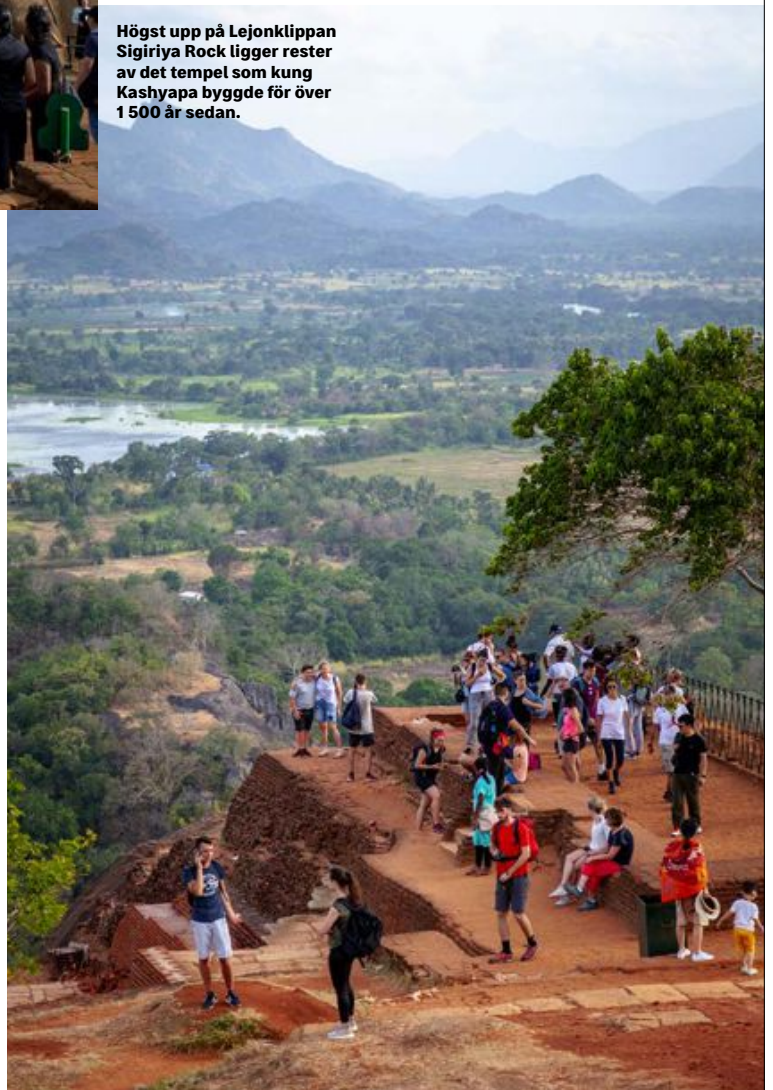
Högst upp på Lejonklippan Sigiriya Rock ligger rester av det tempel som kung Kashyapa byggde för över 1500 år sedan.

tvingats säga upp personal, säger Adam Györki, kommunikationsansvarig på TUI.

Korruption och diskriminering av tamilerna är andra problem som man brottas med, liksom dåliga arbetsvillkor. Men många singaleser är positiva till utvecklingen. Regeringen har satsat på infrastruktur med bussnät och bättre vägar samt obligatorisk skolgång för alla barn och ungdomar.

Centrala Sri Lanka utgörs av den ”kulturella triangeln”, städerna Kandy, Anuradhapura och Polonnaruwa med sina tusenåriga tempelruiner. Alla tre är upptagna på Unescos världsarvslista. Här finns också den mytomspunna Sigiriya Klippan. Det kala berget med stupande sidor höjer sig över djungeln som en uråldrig tron för en jätte och syns på mils avstånd.

Vi kör dit på eftermiddagen då det är färre turister och försäljare. Via uthugna trappor och svetsade järnstegar klättrar vi uppför klippan. På vägen upp passerar vi målningar och poetiskt klotter som speglar känslolivet hos människor för över tusen år sedan i Sigiriyas motsvarighet till Instagramkommentarer. Totalt är det 1200 trappsteg till toppen, men lite mer än halvvägs upp kan vi pusta ut på den berömda tassterrassen, där ett par enorma lejon tassor flankerar den sista trappan upp. En gång i tiden fanns det även »

Fruktstånd på en gata i Kandy, Sri Lankas heligaste stad och en surrande metropol fylld av tempel, elektronikförsäljare och fast food.

Ceylonmakaken finns bara på Sri Lanka, men den finns överallt.

- » ett lejonansikte inkarvat i klippan, men det har för länge sedan vittrat sönder. På 400-talet lät den singalesiske kungen Kasyapa bygga ett privat palats på toppen, varifrån han kunde skåda ut över en stor del av sitt kungadöme. I dag är det bara ruiner kvar, men utsikten är fortfarande lika häpnadsväckande som då. Vi dröjer oss kvar länge innan det är dags att klättra ner.

Gömd djupt inne i landet ligger Kandy, Sri Lankas allra heligaste stad som är en välbesökt vallfärdsort för buddister. Den surrande metropolen är fylld av tempel och försäljare av elektronik och religiösa tillbehör. Vi tar en snabb lunch på en traditionell restaurang som serverar kothu, en sorts singalesisk pyttipanna. Grunden är hackad roti, tunnbröd som steks med grönsaker och kluttar med mjukost. Vi gör som de lokala gästerna och äter med högerhanden från metallfaten. Mätta och belättna tar vi oss an Buddhas vänstra hörntand. Templet Sri Dalada Maligawa är helgat åt den berömda relikten. Men den som trodde att man skulle få se själva tanden biter sig

”Från en brant sluttning har terrassen en 180-gradig utsikt över grönskande berg, frodiga dalar och flödande vattenfall”

i tummen. Det som visas upp i templets inre rum är endast en kopia av guldskrinet som tanden förvaras i. Bara en gång om året i augusti tas den fram och bärs runt i staden på en elefant, medan folket festar och dansar.

Jag har aldrig varit någon teälskare, utan dricker på min höjd en svag kopp Söderblandning då och då. Men nu ska det bli ändring på det. Sri Lanka hette som bekant tidigare Ceylon och är ett av världens främsta teproducerande länder. Vi börjar vår teodyssé långt uppe i bergen.

Precis som på vingårdar sker förädlingen nära odlingarna för att råvaran ska vara så färsk som möjligt. Det gör att teabrikerna ofta ligger oerhört vackert, och Oak Ray Tea är inget undantag. Från en brant sluttning har terrassen en 180-gradig utsikt över grönskande berg, frodiga dalar och flödande vattenfall. Här torkas, rullas, oxideras och upphettas tebuskens blad i flera olika processer. Vi får prova det exklusiva vita teet som i Sri Lanka kallas silver tips. Det tillverkas av de finaste ljusgröna bladknopparna högst upp på tebusken och utgör mindre än 0,1 procent av landets totala teproduktion.

Mohamed Nazir är produktchef på tekompagniet. Han berättar att det vita teet innehåller extremt mycket antioxidanter som rensar kroppen från orenheter och ger en uppfriskande känsla. Han tipsar också om att äta bladen med »

På landsbygden pågår
det dagliga livet på
risfält och i byar.

I Ahungalla finns en av västkustens finaste sandstränder.

Sri Lankas inre är fullt av vattenfall som bidrar till den frodiga grönskan.

Majoriteten av Sri Lankas teplockare är ättlingar till tamilska arbetare som britterna förde hit från Indien på 1870-talet.

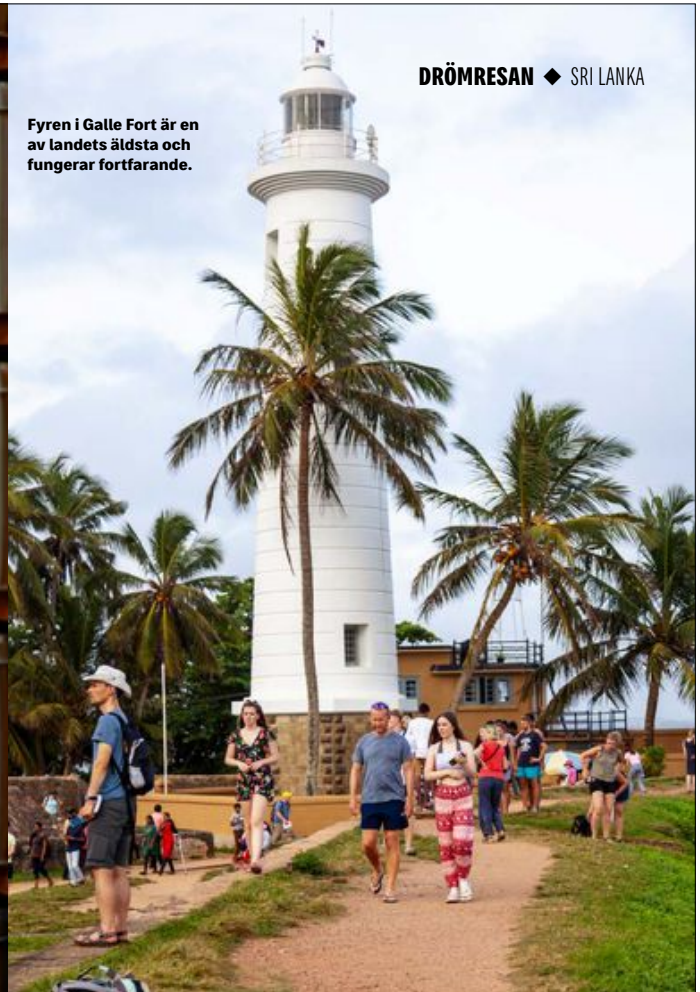
» lite honung när teet är urdruckat för extra effekt. Jag köper en liten svindyr läderburk med silver tips-te och hoppas på underverk.

Nuwara Eliya är känt som "Lilla England" på grund av sin popularitet bland britter under kolonialtiden. Jag kan förstå dragningskraften, temperaturerna är betydligt behagligare här än nere i huvudstaden Colombo. Jag får för första gången dra en själ om axlarna, men det känns ganska mysigt. När britterna flyttade inåt landet tog de förutom tedrickandet också med sig kolonial arkitektur, golfbanor, biljardrum och whisky. Att ta in på Grand Hotel i Nuwara Eliya är som att förflytta sig 100 år tillbaka i tiden till den engelska landsbygden. Om än något slitet så har hotellet fortfarande en air av elegans och lyx omkring sig. I tesalongen dricker vi high tea, en matigare version av afternoon tea. Vi njuter av levande pianospel, luftlätt små smörgåsar, söta minibakelser och en temeny lång som ett Ullaredskvitto medan regnet strilar utanför fönstret.

Efter ytterligare en lång och mustig bilresa är vi tillbaka på kusten. Nybyggda jättelhotellet Riu i Ahungalla blir vårt hem för några dagars skön avkoppling efter äventyren, här finns en av västkustens finaste sandstränder. Och som om inte stränderna, djurlivet och

Många av tetillverkarna i Sri Lankas högland erbjuder visning och provsmakning i anslutning till sina fabriker.

DRÖMRESAN ♦ SRI LANKA

Fyren i Galle Fort är en av landets äldsta och fungerar fortfarande.

kulturskatterna var tillräckligt har Sri Lanka ännu ett ess i rockärmen.

Ayurveda är ett av världens äldsta holistiska synsätt och praktiserar på hela Sri Lanka. Ayurveda kombinerar ayuh, livet, med veda, vetenskap. Grunden är tron på att symtom – artrit, migrän, feber och så vidare – är kroppens sätt att säga att du är ur balans. Genom att återställa balansen kan kroppen hela sig själv. Nå, det får vara upp till var och en, men jag är i alla fall nyfiken på att testa och besöker Kuma Ayurveda Spa i Ahungalla. Där får jag först träffa doktor Koshi Marimelwadu som har studerat ayurvedisk medicin i sex år. För mina spända datoraxlar rekommenderar hon aromatisk huvudmassage och föreskriver en särskild örtoljemix som ska passa just min kroppsliga obalans. Det är rejält med olja som ska masseras in i både hår och hud, och just min variant luktar tyvärr kaffesump. Jag får andas in het ånga med en handduk över huvudet, och efteråt lägger massören en tjock leransiktsmask medan oljan i håret får verka. Det krävs nog mer än en tvåtimmarsbehandling för att få någon större effekt, men jag känner mig ändå avslappnad och uppriskad – särskilt efter att jag har fått tvätta oljan ur håret.

Längs den västra kusten ser vi flera övergivna

hus. De tillhörde familjer som utplånades helt efter tsunamikatastrofen 2004, då tusentals singaleser fick sätta livet till. I dag har livet återgått till det normala för de flesta, och landet har upplevt en snabb ekonomisk tillväxt de senaste tio åren. Turismen har vuxit explosionsartat och det byggs nya stora hotell längs hela kusten.

Vi är på väg till staden Galle Fort, som var holländarnas singalesiska huvudkontor på 1700-talet. Numera är de gamla militärbyggnaderna ombyggda till trendiga affärer, tesalonger och restauranger, och Unesco har utnämnt den gamla hamnstaden till världsarv. Här kan man lätt tillbringa en heldag med att fönstershoppa och äta glass. Husfasadernas sandsten absorberar solljuset under dagen, för att ge tillbaka det i skymningen då de glänser som guld. Varje kväll samlas mängder av människor vid Galles fyr för att se solen gå ner i havet.

Efter tio dagars rundresa kan jag bara dra slutsatsen att Sri Lanka är ett oerhört mångsidigt resmål, med mängder av saker att uppleva och utforska, vi har bara skrapat på ytan. Nu när jag lärt mig uppskatta den subtila drycken kan jag också med säkerhet säga att Sri Lanka definitivt är min kopp te. ♦